

Nr 279.

Av herrar **Rehn** och **Wiklund**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 224, med förslag till förordning om ändring i vissa delar av förordningen den 19 november 1914 angående stämpelavgiften m. m.

I bilagan till årets statsverksproposition har chefen för finansdepartementet under inkomsterna uppgivit, att han hade för avsikt att föreslå höjning av vissa tariffer i stämpelförordningen, särskilt beträffande stämplrar å expeditioner.

I anslutning till sagda uppgift har Kungl. Maj:t i sin proposition nr 224 med förslag till förordning om ändring i vissa delar av förordningen den 19 november 1914 angående stämpelavgiften m. m. hemställt, utom annat, om fördubbling eller eljest förhöjning av vissa stämplrar till statsmyndigheters expeditioner — 3 § av berörda förordning. Mot vad som blivit föreslaget synes under för handen varande förhållanden skäl till invändningar icke föreligga, dock med ett undantag. De under rubriken protokoll »annat» uti förenämnda paragraf föreslagna stämpelsatserna äro, särskilt såvitt angår första och andra avdelningens statsmyndigheter, underdomstolarna i stad och på landet, ägnade att ingiva betänkligheter. Ett bifall här till Kungl. Maj:ts förslag kommer, fränsett 3:dje, 4:de och 5:te avdelningarnas statsmyndigheter, att medföra en höjning av stämpelavgiften beträffande häradsrätts protokoll för första arket från 2 kronor till 4 kronor och för varje följande ark från 1 krona 50 öre till 3 kronor samt beträffande rådstuvurätts protokoll för första arket från 1 krona till 3 kronor, för andra arket från 1 krona till 2 kronor 50 öre och för varje följande ark från 1 krona 25 öre till 2 kronor 75 öre.

Omnämnda höjning anses av oss för stor. Redan med nuvarande taxa klagas, att stämpelavgiften för de många medborgare, vilka i rättgång söka underdomstolarna eller dragas till dem och vilka måste betala egna och även motparts expeditioner allmänt kännas tung och skäligen

ej bör höjas. Det klagas, att expeditionsstämpeln vid lagfart är tung för mindre fastighetsägare, och desto mera skall klagas över en kännbar stämpelförhöjning.

Vi skulle emellertid ansett, att de förväntade klagomålen över dryga stämplat i nu förevarande hänseende kunde lämnas utan beaktande, om stämpelförhöjningen kunde beräknas tillföra statskassan en avsevärd inkomst. Men något sådant är icke att förvänta. Det är visserligen synnerligen vanskligt att beräkna den sannolika inkomstökningen av de nyföreslagna stämpelförhöjningarna och Kungl. Maj:t har i propositionen avstått från försök därutinnan, men då enligt generalpoststyrelsens ämbetsberättelse för år 1920 i en stämpeluppbörd å tillhopa 69,252,792 kronor helarkstämplat eller just stämplat av sådant slag, som här egentligen är i fråga, försålts för 940,222 kronor samt av dessa stämplat kanske så många som i värde motsvarat hälften av sistsagda summa åtgått för protokoll »annat», så torde man hava fog påstå, att om den föreslagna förhöjningen av riksdagen avböjes och således den gällande stämpelsatsen här behålles, detta ej i avsevärd grad berör statens finanser. Däremot skulle ett bifall till propositionen, även i den del vi vänt oss mot densamma, lätteligen komma att uppfattas såsom ett avsiktligt avsteg från den billighet, som de svenska statsmakterna hittills velat låta den rättssökande allmänheten åtnjuta.

Mot de föreslagna höjningarna av stämpeln för protokoll från statsmyndigheter hörande till 3:dje, 4:de och 5:te avdelningarna är mindre att säga, men om man avstår från att höja expeditionsstämpeln för protokoll från underdomstolarna, synes det vara skäl att även avstå från ökning av förstnämnda stämpel.

På grund av vad vi sålunda anfört få vi vördsamt hemställa,

att riksdagen, om riksdagen eljest bifaller Kungl. Maj:ts förenämnda proposition nr 224, måtte besluta

att vad i 3 § under rubriken protokoll »annat» upptagits skall ur författningen utgå.

Stockholm den 30 mars 1922.

J. Rehn.

A. Wiklund.